

Vypořádání SJM

Jestliže v průběhu občanského soudního řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů jeden z bezpodílových spoluvlastníků zemře a účastníky řízení jsou potom jeho dědici, nemůže soud rozhodovat o tom, zda jednotlivým dědicům z více dědiců zemřelého bezpodílového spoluvlastníka připadnou některé věci z vypořádávaného bezpodílového spoluvlastnictví, nýbrž rozhodne, že připadají do dědictví po bezpodílovém spoluvlastníku. To obdobně platí o rozhodnutí o peněžních částkách, které je třeba zaplatit na vyrovnání podílů; v řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů, z nichž jeden v průběhu řízení zemřel, nemůže soud do doby, než bude projednáno dědictví, rozhodovat o platební povinnosti mezi účastníkem - bývalým manželem a právními nástupci (dědici) druhého manžela; v takovém případě pouze vysloví, že do dědictví po zemřelém manželovi připadá pohledávka zůstavitele za bývalým manželem z titulu vypořádání zaniklého BSM (SJM) v určité výši.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 22 Cdo 940/2011, ze dne 13.7.2011)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci žalobců a) M. D., b) Š. D., c) D. L., zastoupené Mgr. P. S., advokátem se sídlem v P.r., d) J. R., zastoupeného JUDr. R. J., advokátkou se sídlem v K., e) H. J., proti žalovanému V. G., zastoupenému JUDr. I.P., advokátem se sídlem v K., o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů, vedené u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 12 C 36/2004, o dovolání žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. října 2010, č. j. 24 Co 304/2010-990, tak, že rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 14. října 2010, č. j. 24 Co 304/2010-990, se ruší a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Okresní soud v Kladně („soud prvního stupně“) rozsudkem ze dne 24. února 2010, č. j. 12 C 36/2004-947, výrokem pod bodem I. rozhodl, že veškeré věci movité i nemovité a hodnoty náležející do bezpodílového spoluvlastnictví manželů žalovaného a Ž. R. v ceně 1.166.112,- Kč se přikazují do výlučného vlastnictví žalovaného včetně nemovitostí v k. ú. Honice, a to budovy č. p. 78 na pozemku stavební parc. č. 89 a pozemků stavební parc. č. 89 a parc. č. 90, hotovosti 4.000,- Kč, hodnoty spotřebovaných vepřů 3.070,- Kč a odškodnění za úraz žalovaného ve výši 48.722,- Kč. Výrokem pod bodem II. rozhodl, že do aktiv dědictví po Ž. R. se nepřikazují žádné movité a nemovité věci. Výrokem pod bodem III. uložil žalovanému povinnost zaplatit do aktiv dědictví po Žofii Rezkové, zemřelé 23. 8. 2004, částku 529.101,- Kč do 90 dnů od právní moci rozsudku. Výroky pod body IV. až VI. rozhodl o poplatkové povinnosti a o náhradě nákladů řízení.

Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že manželství žalovaného a původní žalobkyně Ž. R. bylo rozvedeno ke dni 21. 3. 1988. Žalobu na vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů („BSM“) podala (2. 5. 1988) Ž. R., která v průběhu řízení zemřela a do jejích práv vstoupili její dědicové, a to pozůstalý manžel J. R. a pozůstalé děti M. D., Š. D. a D. L. V průběhu řízení zemřel i pozůstalý manžel původní žalobkyně J. R. a na jeho místo nastoupili jeho dědicové, syn J. R. a dcera H. J. Soud posoudil věc podle právní úpravy účinné ke dni zániku manželství. Při vypořádání vycházel z toho, že podíly obou manželů na majetku patřícím do BSM jsou stejné. Při určení hodnoty nemovitostí zakoupených za trvání manželství vyšel soud z ceny stanovené znalcem ve výši 1.087.150,- Kč. Do

BSM soud zahrnul vedle movitých věcí a hodnot uvedených ve výroku rozhodnutí i odškodnění za úraz žalovaného ve výši 48.722,- Kč (vyplaceného žalovanému až po rozvodu manželství). Celkovou hodnotu veškerého majetku spadajícího do BSM stanovil ve výši 1.166.112,- Kč, přičemž podíl připadající na každého z bývalých manželů by činil 583.056,- Kč. Při stanovení výše částky, kterou by měl žalovaný zaplatit právním nástupcům zemřelé žalobkyně, soud snížil uvedený podíl o 50.000,- Kč, tedy o částku, kterou žalovaný vynaložil na zakoupení nemovitostí ze svých výlučných prostředků (ze spisu se podává, že celková kupní cena činila 80.000,- Kč). Výslednou částku ve výši 533.056,- Kč zvýšil o 2.500,- Kč, tj. podíl z investice žalobkyně z jejich výlučných prostředků do společného automobilu, a snížil o 6.455,- Kč, tj. o podíl z částky 12.910,- Kč, která byla zaplacená ze společných prostředků na výlučný dluh žalobkyně. Konečnou částku, kterou uložil žalovanému zaplatit na vyrovnání podílu žalobkyně, soud stanovil ve výši 529.101,- Kč.

Krajský soud v Praze jako soud odvolací k odvolání žalovaného rozsudkem ze dne 14. října 2010, č. j. 24 Co 304/2010-990, rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I. změnil tak, že se z vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví vypouští položka "hotovost 4.000,- Kč" a položka „hodnota spotřebovaných vepřů 3.070,- Kč“, a dále tak, že se vypouští slova „celkem tedy věci a hodnoty ve výši 1.166.112,- Kč“. Jinak rozsudek ve výrocih I. a II. potvrdil. Ve výroku III. rozsudek změnil tak, že žalovaný je povinen zaplatit právním nástupcům Žofie Rezkové částku 549.576,- Kč ve lhůtě devadesáti dnů od právní moci rozsudku. Rozhodl o poplatkové povinnosti a o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odvolací soud ve věci vypořádání BSM rozhodoval podle občanského zákoníku (dále „obč. zák.“) ve znění účinném ke dni právní moci rozvodu manželství žalovaného a původní žalobkyně Ž. R. K odvolací námitce žalovaného, že nemovitosti a vnos do nich měly být hodnoceny tak, jak v předchozích rozhodnutích, ve kterých byly vypořádány v poměru 62,5 % ve prospěch žalovaného, soud uzavřel, že neshledal žádné skutečnosti, které by byly důvodem pro odchýlení se od zásad vypořádání uvedených v § 150 obč. zák. Vycházel tedy z toho, že podíly bývalých manželů jsou stejné. Dospěl k závěru, že do BSM nenáleží hotovost 4.000,- Kč a hodnota spotřebovaných vepřů 3.070,- Kč. Hodnotu věcí náležejících do BSM pak stanovil ve výši 1.158.952,- Kč, z níž vypořádací podíl činí 579.476,- Kč. Tento podíl odvolací soud s přihlédnutím k investici žalovaného do nemovitostí ve výši 50.000,- Kč snížil o částku 25.000,- Kč, kterou jsou dědici žalobkyně povinni zaplatit žalovanému. Soud zhodnotil také investici žalovaného do pořízení ložnice, která ke dni vypořádání již nedosahovala výše původní ceny, proto ji soud snížil a vypočetl ze současné ceny procentním poměrem stanoveným z výše investice k původní ceně, takže činí 4.800,- Kč, ze které jsou právní nástupci žalobkyně povinni poskytnout žalobci 2.400,- Kč. Odvolací soud považoval za prokázané, že na výlučný dluh žalobkyně bylo zaplacen ze společných prostředků 10.000,- Kč, tedy právní nástupci žalobkyně jsou žalovanému povinni poskytnout 5.000,- Kč. Dále soud zhodnotil vnos žalobkyně na zakoupení automobilu částkou 5.000,- Kč, dědicové tedy po žalovaném mohou požadovat 2.500,- Kč. Vzhledem k tomu, že žalovaný může celkem po dědících požadovat výplatu 32.400,- Kč a dědicové po něm 2.500,- Kč, snížil odvolací soud vypořádací podíl, který musí žalovaný zaplatit právním nástupcům žalované, o 29.900,- Kč. Stanovil tak žalovanému povinnost vyplatit na vyrovnání podílu částku 549.576,- Kč. Odvolací soud pozměnil formulaci výroku III. rozsudku soudu prvního stupně s odůvodněním, že tak lépe odpovídá situaci, kdy žalobkyně zemřela a její nárok z BSM nebyl projednán v dědictví.

Proti rozsudku odvolacího soudu podává žalovaný dovolání, jehož přípustnost opírá o § 237 odst. 1 písm. a) občanského soudního řádu („o. s. ř.“) a pokud by dovolací soud došel k závěru, že přípustnost podle tohoto ustanovení není dána, pak je dovolání přípustné podle § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř., neboť napadené rozhodnutí má po právní stránce zásadní význam zejména proto, že řeší otázku nerovnoměrného vypořádání BSM jinak, než byla řešena v rozsudku Krajského soudu v Praze na čl. 523. Uplatňuje dovolací důvody uvedené v § 241a odst. 2 písm. a) a b) o. s. ř. a § 241a odst. 3

o. s. ř.

Žalovaný namítá, že rozhodnutí vychází ze skutkového zjištění, které nemá oporu v provedeném dokazování, neboť odvolací soud, stejně jako soud prvního stupně, vycházel z investice ze společných prostředků na úhradu dluhů původní žalobkyně ve výši 10.000,- Kč, ačkoliv v předchozích rozsudcích včetně rozsudku Nejvyššího soudu (čl. 565) soudy vycházely z výše 12.910,- Kč, která byla mezi účastníky nesporná (čl. 467).

Řízení před odvolacím soudem je postiženo vadou, neboť mu soud neumožnil zúčastnit se jednání, ačkoliv byl pro nepříznivý zdravotní stav bezprostředně po návratu z dlouhodobého pobytu v nemocnici omluven svým právním zástupcem, který požádal o odročení jednání (čl. 983).

Odvolacímu soudu i soudu prvního stupně vytýká, že ve svých předchozích rozhodnutích řešily vnos žalovaného do koupě rodinného domku s pozemky tím způsobem, že nevypořádaly nemovitosti rovným dílem, ale upravily výslednou cenu tak, že nepřihlížely k částce ve výši 62,5 %, tj. k procentuelní hodnotě výlučných prostředků, které žalovaný ze svého použil na koupi nemovitostí, a ponechaly k vypořádání zbývající část (čl. 462, 523). Proti tehdejšímu rozsudku odvolacího soudu podal dovolání pouze žalovaný, ve kterém tuto věc nenapadl, a rovněž žalobkyně ve svém vyjádření k odvolání nerovnost vypořádacího podílu nenamítala. Nerovnoměrné vypořádání nebylo ani důvodem zrušení napadeného rozsudku odvolacího soudu Nejvyšším soudem. Při dalším rozhodování ve věci odvolací soud i soud prvního stupně posouzení uvedené otázky bez bližšího zdůvodnění změnily a jejich rozhodnutí jsou tak v tomto směru nepřezkoumatelná a nesprávná.

Žalovaný má za to, že odvolací soud nesprávně formuloval výrok II. o povinnosti žalovaného zaplatit právním nástupcům Ž. R. částku 549.576,- Kč a rovněž není správně formulovaný výrok rozsudku soudu prvního stupně o povinnosti zaplatit tam uvedenou částku do dědictví po Ž. R. Výrok odvolacího soudu je nevykonatelný, protože z něj není patrné, komu konkrétně má být částka zaplacená. I kdyby se jednalo o právní nástupce v důsledku univerzální sukcese děděním, nedědí tito dědicové rovným dílem, neboť žalobci d) a e) jsou již vnukem a vnučkou původní žalobkyně.

Soud nesprávně zařadil do majetku tvořícího BSM částku 48.722,- Kč vyplacenou žalovanému až po zániku manželství jako odškodné (náhradu ušlého výděлку) za úraz žalovaného. Na tyto prostředky by se mělo hledět jako na mzdový nárok, který je považován za osobní nárok zaměstnance, který nenáleží do BSM. Navrhuje aby dovolací soud rozsudek odvolacího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalobci se k dovolání nevyjádřili.

V řízení o vypořádání společného jmění manželů dovolací soud zkoumá přípustnost dovolání ohledně každé vypořádávané položky zvlášť. Skutečnost, že odvolací soud např. změnil rozsudek soudu prvního stupně ohledně jedné či několika položek neznamená, že dovolání je přípustné podle § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř. i proti těm částem rozsudku odvolacího soudu, které se týkají jiných položek, a že dovolací soud je již v důsledku částečné změny rozsudku soudu prvního stupně odvolacím soudem oprávněn přezkoumat celé rozhodnutí (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 18. listopadu 2009, sp. zn. 22 Cdo 425/2008, Soubor civilních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu č. C 8042).

Dovolání je přípustné podle § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř. pokud směřuje proti výroku rozsudku odvolacího soudu pod bodem II. V části, ve které směřuje proti zařazení pohledávky na náhradu škody vzniklé dovolateli úrazem je dovolání přípustné podle § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř.; otázka, zda do BSM lze zařadit nárok na odškodnění úrazu utrpěného jedním z manželů; tato otázka nebyla v rozhodování dovolacího soudu dosud vyřešena.

Pokud však jde o námitku, že rozhodnutí vychází ze skutkového zjištění, které nemá oporu v provedeném dokazování, když odvolací soud, stejně jako soud prvního stupně, vycházel z investice ze společných prostředků na úhradu dluhů původní žalobkyně ve výši 10.000,- Kč, směřuje dovolání proti potvrzujícímu výroku rozsudku odvolacího soudu. V této části by tak připadala přípustnost dovolání do úvahy jen podle § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř., tedy v případě, že by dovolací soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. Dovolání podle § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. je podle výslovného ustanovení § 241a odst. 3 o. s. ř. přípustné pouze pro řešení právních otázek, proto dovolací důvod upravený v § 241a odst. 3 o. s. ř. nelze v tomto případě uplatnit a dovolací soud se tedy touto částí dovolatele nezabýval.

Dovolací soud po zjištění, že jsou splněny i náležitosti dovolání a podmínky dovolacího řízení (zejména § 240 odst. 1, § 241 o. s. ř.), napadené rozhodnutí přezkoumal a zjistil, že dovolání je důvodné.

V projednávané věci odvolací soud uložil žalovanému povinnost zaplatit částku na vyrovnání podílů „právním nástupcům Ž. R.“. Předmětem dovolacího přezkumu je otázka, zda takto formulovaný výrok je správný.

„V řízení o dědictví předchází vlastnímu projednání dědictví vypořádání BSM (nyní SJM) rozhodnutím soudu. Teprve na základě tohoto vypořádání lze provést soupis aktiv a pasiv dědictví. Bylo-li ještě za života bezpodílových spoluvlastníků zahájeno občanské soudní řízení o vypořádání zaniklého bezpodílového spoluvlastnictví manželů, soud dokončí řízení (§ 107 odst. 3 o. s. ř.) s dědici zemřelého bezpodílového spoluvlastníka. V řízení o dědictví je pak soud projednávající dědictví vázán rozhodnutím soudu rozhodujícího o vypořádání BSM ve sporném řízení o tom, co připadá z vypořádaného bezpodílového spoluvlastnictví do dědictví po zemřelém bezpodílovém spoluvlastníku, a tento majetek (dluhy) zařadí do soupisu aktiv a pasiv dědictví (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 21. července 1977, sp. zn. 4 Cz 24/77, Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 1980, poř. č. 4 – dále též jen R 4/1980; obdobně jsou označena další rozhodnutí publikovaná v této sbírce)“. Jestliže tedy v řízení o vypořádání zaniklého BSM (SJM) jeden z účastníků zemře, soud nerozhoduje o tom, jaké věci, resp. práva a povinnosti, každému z jeho dědiců připadnou; o tom bude rozhodnuto až v dědickém řízení.

„Jestliže v průběhu občanského soudního řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů jeden z bezpodílových spoluvlastníků zemře a účastníky řízení jsou potom jeho dědici, nemůže soud rozhodovat o tom, zda jednotlivým dědicům z více dědiců zemřelého bezpodílového spoluvlastníka připadnou některé věci z vypořádaného bezpodílového spoluvlastnictví, nýbrž rozhodne, že připadají do dědictví po bezpodílovém spoluvlastníku“ (rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 16. dubna 1976, sp. zn. 3 Cz 12/76, R 44/1977). To obdobně platí o rozhodnutí o peněžních částkách, které je třeba zaplatit na vyrovnání podílů v řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů, z nichž jeden v průběhu řízení zemřel, nemůže soud do doby, než bude projednáno dědictví, rozhodovat o platební povinnosti mezi účastníkem – bývalým manželem a právními nástupci (dědici) druhého manžela; v takovém případě pouze vysloví, že do dědictví po zemřelém manželovi připadá pohledávka zůstavitele za bývalým manželem z titulu vypořádání zaniklého BSM (SJM) v určité výši. Soud nemůže v této souvislosti ukládat žádnou povinnost k plnění ani lhůtu k plnění již z toho důvodu, že v době jeho rozhodování není známo, kteří z dědiců pohledávku za bývalým manželem zůstavitele podle výsledků dědického řízení nabudou. Po projednání a vypořádání dědictví mohou dědicové, kteří pohledávku zdědí, svůj nárok proti druhému účastníkovi zaniklého BSM (SJM) přímo uplatnit.

V dané věci soud prvního stupně pochybil v tom, že uložil žalovanému povinnost zaplatit do aktiv dědictví uvedenou částku „do 90 dnů od právní moci rozsudku“. Ani výrok rozsudku odvolacího soudu není správný, pokud jím bylo vysloveno, že „žalovaný je povinen zaplatit právním nástupcům

Ž. R. částku 549.576,- Kč ve lhůtě devadesáti dnů od právní moci rozsudku“. Jednak se tu opět ukládá lhůta k plnění, kterou nelze dodržet, jednak se platební povinnost ukládá vůči neurčitým subjektům a z výroku není patrné, že má být plněno až na základě výsledků dědického řízení. Rozhodnutí odvolacího soud tak spočívá na nesprávném právním posouzení věci ve smyslu § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř.

Dovolání je důvodné i v části, ve které dovolatel namítá, že do vypořádání neměla být zahrnuta jeho pohledávka na náhradu škody vzniklé mu úrazem, když plnění z této pohledávky mu bylo vyplaceno až po zániku BSM. Občanský zákoník ve znění před novelou č. [91/1998](#) Sb. neměl ustanovení o tom, jak mají být vypořádány společné dluhy a pohledávky manželů, jež vznikly za trvání bezpodílového spoluvlastnictví v souvislosti se spotřebním a majetkovým společenstvím obou manželů. Bylo proto nutno použít ustanovení, jež upravují vztahy jim obsahem a účelem nejbližší, tedy ustanovení § 149 a § 150 obč. zák. (rozsudek býv. Nejvyššího soudu ČSR ze dne 21. listopadu 1974, sp. zn. 3 Cz 39/74, publikovaný např. v ASPI, viz též R 46/1966). Předpokladem vypořádání tak bylo, že šlo o dluhy a pohledávky, které vznikly v souvislosti se spotřebním a majetkovým společenstvím obou manželů. „Pokud vznikla za trvání manželství a bezpodílového spoluvlastnictví manželů pohledávka proti jiné osobě z toho důvodu, že ze společného majetku byly vynaloženy náklady na majetek této osoby nebo pokud v této době vznikla jiné osobě pohledávka proti oběma manželům proto, že na jejich společný majetek byly vynaloženy náklady z majetku této osoby, vypořádají se v souvislosti s vypořádáním bezpodílového spoluvlastnictví i tyto pohledávky a dluhy analogicky podle ustanovení § 150 obč. zák. (R 42/1972). Viz též § 199 odst. 4 obč. zák. in fine ve znění novely č. [131/1982](#) Sb., kde se hovoří jen o domněnce vypořádání ostatních majetkových práv manželům společných.

Takovou pohledávkou však nebyl nárok na odškodnění úrazu utrpěného jedním z manželů; tento nárok neměl s hospodařením se společným majetkem manželů žádnou souvislost. Do BSM mohly připadnout až částky vyplacené z titulu náhrady škody na zdraví (s výjimkou bolestného a náhrady za ztížení společenského uplatnění), resp. za ztrátu na výdělku. Srov. obdobně R 42/1972, zahrnující do BSM až vyplacenou mzdu a jiná plnění, nikoliv již nárok na mzdu. To ostatně uvádí i předchozí rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. ledna 2004, sp. zn. 22 Cdo 1191/2003, vynesení v této věci, který odkazuje na to, že do BSM patří „vyplacené odškodnění“ za úraz. Pokud odvolací soud rozhodl jinak, spočívá jeho rozhodnutí i v této části na nesprávném právním posouzení věci.

K námitce, že soudy nepřihlížely k „procentuální hodnotě“ prostředků, které žalovaný použil na pořízení společné nemovitosti, se uvádí: Podle § 150 obč. zák. je při vypořádání každý z manželů oprávněn požadovat, aby mu bylo uhrazeno, co ze svého vynaložil na společný majetek, a je povinen nahradit, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho ostatní majetek. K tomu konstantní judikatura uvádí, že „to, co každý z manželů vynaložil na společný majetek ze svého, má mu být uhrazeno ze společného majetku, druhým manželem však jen ve výši odpovídající poměru velikosti podílu, kterého se každému z nich dostává z bezpodílového spoluvlastnictví“ (R 57/1970). Již ze znění zákona jasně vyplývá, že jde o nárok na náhradu toho, co bylo vynaloženo, a že tedy vynaložení prostředků na společnou věc nemá v zásadě vliv na výši podílů na majetku, který byl pořízen jak ze společných, tak i z výlučných prostředků; takto k věci přistupuje i standardní judikatura. Proto odvolací soud správně vyšel z toho, že v neprospěch druhé strany započítal pohledávku žalovaného vzniklou z investice z výlučného majetku ve výši 50.000,- Kč, tedy po redukci o polovinu celkem 25.000,- Kč.

Vzhledem k tomu, že dovolací soud ruší rozhodnutí odvolacího soudu a dovolatel tak bude moci v dalším řízení uplatnit svá procesní práva, bylo by nadbytečné zabývat se námitkou, že postupem odvolacího soudu mu byla odňata možnost jednat před soudem.

Z uvedeného je zřejmé, že dovolání je důvodné. Proto nezbylo, než rozhodnutí odvolacího soudu zrušit a věc vrátit tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 2, 3 o. s. ř.).

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)
- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výživné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Započtení pohledávek \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)